

Kampioen Participatiewet

Een regulier bedrijf dat een sociale werkplaats overneemt. Het is misschien wel de beste manier om aan de Participatiewet te voldoen, die sinds dit jaar geldt. Maar dat had Koninklijke Ahrend niet op de radar, stelt CEO Eugène Sterken, toen de eerste besprekingen begonnen.

Presikhaaf Schoolmeubelen uit Arnhem, goed voor 190 SW'ers en veertig mensen regulier personeel, vult de behoefte van het meubelbedrijf aan.

Na twintig maanden praten is de samenwerking een feit.

Eugène Sterken (rechts), CEO van Koninklijke Ahrend: "Qua inzet, trots en motivatie hebben deze SW'ers geen enkele afstand tot de arbeidsmarkt."

Wim de Goei, directeur van Presikhaaf Schoolmeubelen: "De mens hoort in dit bedrijf centraal te staan. Dat betekent dat je je verhaal langzamer doet en controleert of de boodschap overkomt."

“Hé jongen, ben je er weer?” Zo wordt CEO Eugène Sterken (1968) van Koninklijke Ahrend begroet in de fabriek van Presikhaaf Schoolmeubelen. Sterken vertelt er schaterend over. De overeenkomst is inmiddels getekend en daarmee is de spanning er bij het personeel vanaf. Want welke gevolgen zou de overname van de sociale werkplaats hebben voor hun positie? “Mijnheer, wat gaat u als eerste doen na de overname?” vroeg een werknemer uit de Sociale Werkplaats (SW) aan Sterken toen ze nog in gesprek waren. “Feestvieren!” antwoordde de CEO. En feest werd het op 3 juni van dit jaar, compleet met volkszanger en Chinees buffet.

Inmiddels is ook de nieuwe directeur aangesteld: Wim de Goei (1956), een man met een lange staat van dienst in de kantoorartikelenbranche en een oude bekende van Sterken uit het concurrerende circuit. Op de dag van dit interview staat hij op het punt kennis te maken met het personeel. Hij zit er ontspannen bij in de toonzaal van Presikhaaf

Schoolmeubelen, waar degelijke, kleurrijke, functionele tafels en stoelen staan opgesteld. Eerder al gaf hij leiding aan zogenoemde ‘werknemers met afstand tot de arbeidsmarkt’ bij kantoorartikelenfabrikant Jalema. “Daar moesten onder meer mapjes worden gevouwen en clipjes in zakjes gedaan. Laat ik het zo zeggen: je had er mensen die moesten werken en die mochten werken. Die laatsten waren mijn favorieten, omdat ze er alles inleggen om het goed te doen. Ik wil het personeel graag verder enthousiasmeren.”

Presikhaaf Bedrijven is een ‘mens- en arbeidsontwikkelbedrijf’ voor de regio Midden-Gelderland, een grote sociale werkplaats, waarvan elf gemeenten eigenaar zijn. Doel is mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt naar een zo gewoon mogelijke arbeidsplaats te begeleiden. Presikhaaf Schoolmeubelen is er een onderdeel van en produceert en verkoopt al ruim vijftig jaar meubilair voor het primair en voortgezet onderwijs. Juist dit laatste trok de bijzondere aandacht van Ahrend, die zelf

“De overheid denkt in termen van bestraffen als de 5 procentnorm om arbeidsgehandicapten werk te bieden niet gerealiseerd wordt.

Het zou veel beter zijn bedrijven te belonen die ver boven deze norm presteren”

De werknemers van de Sociale Werkplaats Presikhaaf gaan dankzij de overname door Ahrend ook voor buitenlandse scholen meubilair maken. P+ maakte een online-magazine over deze unieke meubelfabriek. www.p-plus.online-magazine.nl

vooral aan de hogere onderwijssectoren meubels levert. Overname van Presikhaaf Schoolmeubelen maakt dat nu het hele spectrum van het onderwijs kan worden bediend.

Ahrend raakte in gesprek met Presikhaaf Bedrijven, omdat de laatste op zoek was naar ondernemingen om mee samen te werken. In het licht van de Participatiewet, die voorschrijft dat elk bedrijf in Nederland 5 procent mensen met een achterstand op de arbeidsmarkt in dienst moet hebben, wilde het meer SW'ers gaan detacheren bij reguliere bedrijven. De SW'ers van de schoolmeubelen komen dan ook niet in dienst van Ahrend, maar worden voor tien jaar gedetacheerd. De reguliere mensen worden wel overgenomen.

“We vonden het interessant genoeg”, vertelt Sterken, “omdat Presikhaaf heel sterk is in schoolmeubelen voor primair en voortgezet onderwijs. We wilden heel graag de regie over de productie en verkoop overnemen. Overigens zat bij ons de Participatiewet nog niet op de radar.”

Sterken trok met Wim de Goei meteen een professioneel ervaren manager aan. De Goei was eigenlijk nog niet toe aan een nieuwe baan. “Ik werkte bij de Schäfer Group in Duitsland, waar ik nog voldoende uitdaging vond.” Maar leidinggeven aan deze unieke samenwerking tussen Ahrend en Presikhaaf Bedrijven vond ik een grote uitdaging. “We gaan de verkoop vercommercialiseren. We zien groeikansen in Duitsland en het Midden-Oosten, waar veel geïnvesteerd wordt in educatie. Parallel zien we kansen in de circulaire economie door de producten een langere levensduur te geven op juist deze locatie.” Dat is het thema van de toekomst, vult Sterken aan: “We gaan schoolmeubelen terugnemen, revitaliseren en opnieuw inzetten.”

Koninklijke Ahrend bestaat 120 jaar en heeft zich in de laatste 25 jaar steeds meer ontwikkeld richting duurzaamheid. Sterken somt in vogelvlucht op: “We stonden aan de wieg van de cradle-to-cradle-beweging. In 1994 ontwierpen we op basis daarvan al de eerste eco-designstoel. We zijn nog steeds wereldwijd de enige cradle-to-cradle-inrichter. In 2011 waren we sectorwinnaar van de Transparantie-benchmark. We bieden lease-meubelen aan en doen aan hergebruik. We werken met non-toxische lakken en onze producten voldoen daarmee aan de hoogste eisen zoals die bijvoorbeeld ook gelden voor kinderspeelgoed. Dit willen we ook bij Presikhaaf Schoolmeubelen introduceren, de pro-

ducten gezonder maken voor de gebruikers: de kinderen. Technieken uitwisselen, elkaars krachten versterken.”

Het in dienst nemen van mensen met een arbeidsbeperking ligt in het verlengde van Ahrends bedrijfsfilosofie. De fabrikant heeft in Nederland 550 werknemers, met de 190 SW'ers van Presikhaaf Schoolmeubelen zit het bedrijf in een klap zeven keer hoger dan de 5 procent die de Participatiewet oplegt. “Wat is afstand tot de arbeidsmarkt?” vraagt Sterken retorisch. “Ik kom op de werkvloeren soms mensen tegen die daar misschien wel heel ver vanaf staan. Qua inzet, trots en motivatie hebben deze SW'ers geen enkele afstand tot de arbeidsmarkt.” Wim de Goei beaamt deze visie. “Ik heb veel zin om leiding aan deze mensen te geven. De mens hoort in dit bedrijf centraal te staan. Dat betekent ook dat je je verhaal langzamer doet, controleert of de boodschap overkomt en dat je de mensen echte aandacht geeft.” Sterken: “Je moet tijd meebrengen. Niet er snel doorheen vliegen. Deze mensen zijn op zoek naar veiligheid. Ze zijn supergeïnteresseerd.” Een dag eerder nam De Goei afscheid van zijn oude werkgever. “Tussen gisteren en vandaag zit een wereld van verschil. In Duitsland gaat alles heel formeel, hier niet. Ik heb geen hekel aan Duitse bedrijven, maar als ik mag kiezen, weet ik het wel.”

De kersverse directeur wil zijn ervaring inzetten om Presikhaaf Schoolmeubelen over de grens te brengen en de orderstroom wat gelijkmatiger te maken. “Uiteindelijk zijn we een bedrijf dat winst wil maken. Deze vestiging moet dat uiteindelijk ook gaan doen.” Daarnaast gaat Ahrend, samen met de elf gemeenten die eigenaar zijn van Presikhaaf Bedrijven, op missie. Sterken: “We hebben gezamenlijk de ambitie geformuleerd om de werkgelegenheid voor mensen met een arbeidsbeperking te vergroten. We willen andere bedrijven stimuleren dit ook te doen. Ons werk is constant gemeenten en provincies opzoeken om te zorgen dat dit soort initiatieven wordt beloond. De overheid denkt in termen van bestraffen als je de 5 procentnorm niet haalt. Het zou veel beter zijn bedrijven te belonen die ver boven deze norm presteren. Door hun een voorkeurspositie te geven bij aanbestedingen, bijvoorbeeld. Dit zal bedrijven juist stimuleren om mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt in dienst te nemen. “Juist niet verplichten”, vindt hij, “maar denken in mogelijkheden.” ■

www.ahrend.com/nl

63 Tweets van Paus Franciscus over het klimaat

RELIGION PAUS OVER OPWARMING AARDE

✦ TEKST JAN BOM ✦ FOTOGRAFIE GETTY IMAGES

Zoals pausen al eeuwen doen, schreef ook Paus Franciscus een pauselijke brief, een encycliek. Het grote verschil: hij gooide er ook nog eens 63 tweets overheen. Het onderwerp: de opwarming van de aarde. De encycliek “Laudato Si: On Care for Our Common Home”, is traditioneel van opzet: een beschouwend document van 180 pagina's over een brandende kwestie. Je moet er een zondagje voor gaan zitten. In dit geval loont dat, want het is een urgente redenering. De paus doet zelfs uitstapjes waarin hij een eeuwenoud conflict tussen geloof en wetenschap met elkaar verzoent. Paus Franciscus heeft geen enkele moeite met het aanvaarden van de cijfers die wetenschappers over het opwarmen van deze planeet verzamelen en publiceren: “Science and religion, with their distinctive approaches to understanding reality, can enter into an intense dialogue fruitful for both.”

Nog geen uur nadat deze encycliek op internet verscheen, gratis in tal van talen te downloaden, werd het nog nauwelijks gebruikte Twitter-account @Pontifex actief. Vaak voorzien van de hashtag #LaudatoSi publiceerde het Vaticaan 63 Tweets, alle direct ontleend aan het herderlijk schrijven. Hier een aantal van de beste, in het Engels:

- ✦ “The climate is a common good, belonging to all and meant for all”
- ✦ “Climate change represents one of the principal challenges facing humanity in our day”
- ✦ “The earth, our home, is beginning to look more and more like an immense pile of filth”
- ✦ “These problems are closely linked to a throwaway culture”
- ✦ “One particularly serious problem is the quality of water available to the poor”
- ✦ “A true ‘ecological debt’ exists, particularly between the global north and south”
- ✦ “To blame population growth, and not an extreme consumerism on the part of some, is one way of refusing to face the issue”
- ✦ “Reducing greenhouse gases requires honesty, courage and responsibility”
- ✦ “There is an intimate relationship between the poor and the fragility of the planet”
- ✦ “There is a need to seek other ways of understanding the economy and progress” ■